

ATATÜRK İLKELERİ

ATATÜRK İLKELERİ

- *Temel ilke, Türk ulusunun haysiyetli ve onurlu bir ulus olarak yaşamasıdır. Bu ilke, ancak tam bağımsızlığa sahip olmakla gerçekleştirilebilir. Ne kadar zengin ve bolluk içinde olursa olsun, bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık dünyası karşısında uşak olmak katından yüksek bir işleme yaraşmaz...*

Mustafa Kemal Atatürk

Atatürk İlkelerinin Ortak Özellikleri

- Atatürk ilkeleri, Türk toplumunun ihtiyaçlarından doğmuştur. Bunların kabul edilmelerinde ve benimsenmelerinde herhangi bir dış baskı, körü körüne taklitçilik ya da özentî etkisi kesinlikle yoktur.
- Bu ilkeler, yalnız sözlük anlamı ile kuru kuruya tanımlanamaz. Bunlar Atatürk tarafından hem sözle, hem de uygulama ile belirlenmiştir. Her birinin anlam ve kavram yapısını Türk Milleti'nin ruhuna, karakterine, gelenek ve yeteneklerine uygun düşen yönleriyle değerlendirmek gerekir.

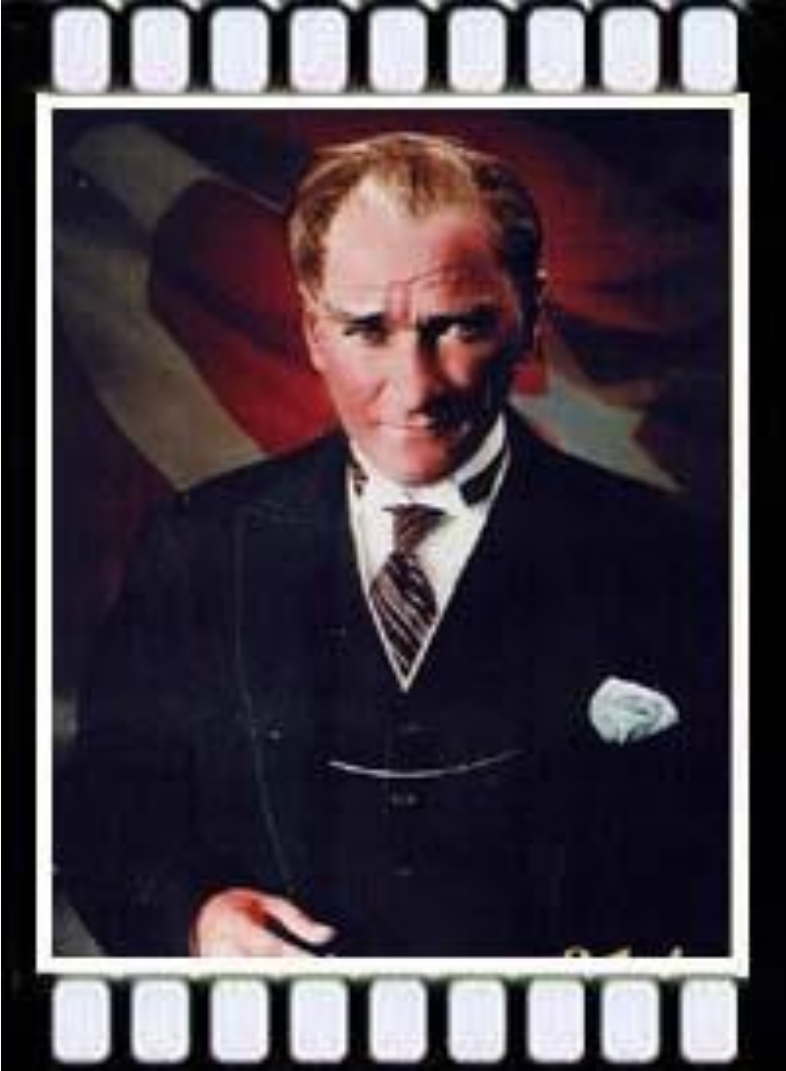
- Atatürk ilkelerini birbirinden çözüp ayırmaya, tek tek değerlendirmeye girişmek; onları devrim hareketlerinden ayrı düşünmek büyük yanlışlık olur. Bunlar, bir bütünü oluşturan öğelerdir. Sağlıklı bir canlının organları gibi birbirleriyle tam uyum içinde bağlantılıdır.
- Atatürk'ün bütün ilkeleri birbirinden ayrı düşünülemez. Her biri diğerinin tamamlayıcısıdır.

- *Halkçılık*, bireylerin eşitliğini, toplumun kalkınmasını ve milli egemenlik gibi prensipleri içermesinden dolayı, cumhuriyetçilik ilkesi ile iç içedir.

- *Milliyetçilik, “Ne Mutlu Türküm Diyene”* özdeyişinde de ifade edildiği gibi toplumun bütün bireylerin hangi din ve mezhepten olursa olsun Türk vatandaşı olarak aynı oranda muamele göreceği ve *“Yurtta Barış, Dünyada Barış”* özdeyişinde olduğu gibi de toplumların hem iç, hem de dışta barış içinde olmasını öngörmesi gibi nedenlerden dolayı çağdaş esasları amaçlamıştır.
- Bu çağdaş esaslar demokratik cumhuriyet yönetimleri için de geçerlidir. Bu örnekleri, diğer ilkeleri de dikkate alarak çoğaltmak mümkündür.

- Anayasaya da girerek resmileşen **altı Atatürk ilkesi** şunlardır:
- Cumhuriyetçilik
- Milliyetçilik
- Halkçılık
- Laiklik
- Devletçilik
- Devrimcilik (İnkılapçılık)

Cumhuriyetçilik:

- *Türk milletinin yapısına ve ilkelerine en uygun olan idare, Cumhuriyet idaresidir.*
- Atatürk

- *Türk milletinin karakter ve âdetlerine en uygun olan idare, Cumhuriyet idaresidir. Cumhuriyet rejimi demek, demokrasi modeliyle devlet şekli demektir. Cumhuriyet, yüksek ahlaki değer ve niteliklere dayanan bir idaredir. Cumhuriyet fazilettir...”Atatürk*

- Cumhuriyet bir yönetim biçimi olup Cumhuriyetçilik ilkesi buna dayanır.
- Cumhuriyetçilik milli egemenliğin ve özgürlüğün temelini oluşturur.
- "***Cumhuriyetçilik***", bir anlamda milliyetçiliğin doğal sonucu gibi görülebilir.

- Eğer egemenlik ulusa ait ise, ülkenin kimler tarafından hangi kurallara göre yönetileceği de ulus tarafından belirlenecek demektir.
- Cumhuriyetçilik aynı zamanda, siyasal iktidarın dinsel kökenli olmaktan çıkması, laikleşmesi, siyasal rejimin çağdaşlaşması demektir.

- Cumhuriyet yönetimi halkın kendi kendini yönetmesi gerçeği ve gereği üzerine kurulmuştur. Yani millet bu düzende kendi yönetimini elinde tutar. Kendi egemenliğine sahiptir.

- Atatürk cumhuriyeti Türk Milleti'nin onuruna en uygun yönetim biçimi olarak görmüş ve değerlendirmiştir. Onun anlayışına göre cumhuriyet, halkın halk tarafından yönetilmesidir. Bu yönetimde egemenlik kısıtsız ve koşulsuz halkındır.

- Günümüzde cumhuriyet adı ile anılıp da kişi ya da kişilerin egemenliğine dayanan yönetim biçimleri de vardır. Onlar hiçbir zaman halk yönetimi sayılamazlar. Türkiye Cumhuriyeti bu gibi yönetimlerden temelden ayrılır.

- Cumhuriyetçilik ilkesinin benimsenmesinde iki önemli hususun etken olduğunu görüyoruz:

- Birincisi, yüzyıllar boyu süren padişahlık yönetiminin yarattığı bunalıma duyulan tepki,
- İkincisi de, Cumhuriyet yönetiminin halkın ruh ve karakter yapısına daha uygun oluşu.
- Böylece halkçılık ilkesi de belirgin biçimde ortaya çıkmış oluyor. Atatürk bu konuyu şöyle ifade eder: “*Türk milletinin yaradılış ve anlayışına en uygun yönetim Cumhuriyet yönetimidir.*”

- Atatürk'e' göre Cumhuriyet yönetimi milletle devlet arasında bir kaynaşmayı sağlar. Bunu şöyle belirtmektedir:
- *“Bugünkü hükümetimiz doğrudan doğruya milletin kendi kendine, kendiliğinden yaptığı bir devlet teşkilatı ve hükümettir ki, onun adı Cumhuriyet’ tir. Artık hükümetle millet arasında geçmişteki ayrılık kalmamıştır. Hükümet millet, millet hükümettir.”*
- Bu sözler de, halkın egemenliğine ve yönetime ne derece sahip olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

- Sonuç olarak; Atatürk'ün milliyetçilik ve halkçılık ilkeleri ile bağlantılı olan **Cumhuriyetçilik ilkesi** aynı zamanda Türk Siyasal hayatında demokrasiye yönelişin ve hazırlanışın da bir işaretidir.
- Atatürk: *“Demokrasi ilkesinin en çağdaş ve en mantıki uygulamasını sağlayan hükümet şekli Cumhuriyettir.*

- *Millet egemenliğini, devlet yönetimine katılmasının ancak zamanında oyunu kullanmakla sağlar.”* demek suretiyle Cumhuriyet yönetimini, övmüş, halkın seçime önem vermesine özen göstermesi gereğini belirtmiştir.

Milliyetçilik

- ***Gerçi bize milliyetçi derler. Fakat biz öyle milliyetçileriz ki, bizimle birlikte çalışan bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz. Onların bütün milliyetlerinin gereklerini tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde bencil ve mağrurane bir milliyetçilik değildir (15.08.1920, TBMM.)***

- Atatürk, her zaman Türk milletini en aziz varlık olarak görmüş, Türk milliyetçiliğini en yüce değer olarak kabul etmiştir.
- Bundan dolayıdır ki, yeni Türk devleti, Türk milleti temeline dayanan "millî" bir devlettir. Bundan dolayıdır ki, bu devlet içinde en üstün iktidar olan egemenlik yalnız Türk milletine aittir.

- Millet fikrinin, esas itibariyle Fransız inkılâbı ile çağdaş olarak ortaya çıktığı ve onun-da etkisiyle önce Avrupa'ya, sonra dünyanın diğer bölgelerine yayıldığı bilinmektedir
- Milleti tanımlamak ve onu diğer insan topluluklarından ayırt etmek için ortaya atılmış olan görüşler iki grupta toplanabilir.

- Objektif millet anlayışı denilen birinci gruptaki örüşler, milleti ırk (soy), dil ve din benzerliğı gibi birtakım "objektif" faktörlere dayandırırılar.
- Bu görüşe göre millet, aynı ırktan gelen, aynı dili konuşan ve aynı dine tabi insanların meydana getirdiğı bir topluluktur. Şüphesiz, objektif millet anlayışını benimseyen düşünürler arasında, bu unsurlardan birini veya ötekini daha azla vurgulayanlar vardır.

- Modern_ dünyada ırkların saflıklarını koruyabildikleri elbette düşünülemez. Bunun,gibi bünyesinde çeşitli dil, din ve mezhep" gruplarını barındırdığı halde, millet olmak niteliğinden "şüphe edilemeyecek olan birçok topluluklar vardır. Bunun en güzel örneği ABD'dir

- Objektif faktörler, tarihsel bakımdan birçok milletin oluşumunda rol oynamış olmakla beraber, çağdaş millet olgusunu bu faktörlere indirgemek, her milleti objektif benzerliklerle açıklamak mümkün değildir.

- Bu gerçek, birçok dşşnşrleri, milletin kriterini sşbjektif veya manevş unsurlarda aramaya yşneltmiştir.
- Sşbjektif millet anlayışını ilk defa ve en gşlş şekilde ortaya koyanlardan biri Fransız dşşnşrş Ernest Renan'dır. Renan, 1882 yılında verdiği "Bir Millet Nedir?" (Qu'est-ce qu'une Nation) adlı konferansında milletin, fertleri arasındaki "birlikte yaşama duygusuna, bir ortak kşltşre, bir ruh birliğine dayandığını belirtmiştir.

- Atatürk'ün millet anlayışı da, bugün bilimselliği kabul edilmiş olan bu sübjektif veya kültürel millet görüşüne uygun düşmektedir.
- Atatürk'e göre "bir harstan (kültürden), olan insanlardan mürekkep cemiyete millet denir, dersek milletin en kışa tarifini yapmış oluruz"

Atatürk'e göre

- "a) Zengin bir hâtıra mirasına sahip bulunan;
- b) Beraber yaşamak hususunda müşterek arzu ve muvafakatte samimî olan;
- c) Ve sahip olunan mirasın muhafazasına beraber devam hususunda iradeleri müşterek olan insanların birleşmesinden meydana gelen cemiyete millet_namı verilir.

- Atatürk’e göre “aynı dili konuşan aynı kültürü paylaşan, birlikte yaşama isteğinde samimi olan insan topluluğuna millet adı verilir.” Atatürk’e göre bir milleti oluşturan unsurlar; dil birliği, yurt birliği, kültür birliği, duygu birliği, tarihi ve ahlaki akrabalıktır.

- Bu unsurlar arasında ırk ve din birliği yer almaz. Irk ve din kültür birliğinin alt unsurları olarak değerlendirilir. Atatürk'e göre milliyetçilik; ait olduğu milletin varlığını sürdürmesi ve yüceltmesi için diğer bireylerle birlikte çalışmak bu çalışmayı ve bilinci gelecek kuşaklara yansıtmasıdır.

- Atatürkçü milliyetçilik anlayışı
- MİLLİYETÇİLİĞİ REDDEDEN AKIMLARA KARŞIDIR.
- İRKÇILIĞA KARŞIDIR (YANI BİRLEŞTİRİCİDİR.)
- SINIF KAVGASINA KARŞIDIR. (YANI BÜTÜNLEŞTİRİCİDİR.)
- BARIŞÇIL VE İNSANCILDIR.
- SALDIRI VE SÖMÜRÜYE KARŞIDIR.
- MİLLETLERİN EŞİTLİĞİ PRENSİBİNE DAYALIDIR.

- Görüldüğü gibi Atatürk'ün millet ve milliyetçilik anlayışında zorlama yoktur. Gönüllü benimseme vardır. İnsanın ne olduğu değil kendini ne hissettiği önemlidir.

- Türk milletinin ağladığına ağlayan, güldüğüne gülen, kendini bu millet için çalışmakla mükellef gören kısacası kendini Türk milletinden hissedenden herkesi Türk olarak kabul eden bir milliyetçilik anlayışıdır.

- Bu çağdaş, bu modern, bu evrensel, bu Türk insanına ve insanlığa refah ve mutluluk getiren bir milliyetçilik anlayışıdır. Bunu da Atatürk, "ne mutlu türküm diyene" sözleriyle en güzel şekilde ifade etmiştir.

- Türk toplumunun bu yapısını, günümüzde mozağe benzetenler vardır.
- Bu tamamen yanlış ve kasıtlıdır. Mozaik birbirinden, tamamen farklı parçalardan oluşturulan, oluşturulmaya çalışılan bir bütündür. Mozaik toplum ve devletlere örnek olarak Avusturya – Macaristan İmparatorluğu'nu ve dağılan Sovyetler Birliği'ni verebiliriz. Bu devletler tam bir mozaik oluşturuyorlardı. Sonuçta bu yapı tuz gibi dağılmıştır.

- Atatürk'ün milliyetçilik anlayışı, çağdaş, bilimsel, medeniyetçi, insancıl, barışçı, birleştirici ve bütünleştirici; duygu ve düşünce birliğine, ortak kültüre ve birlikte yaşama iradesine dayanan milliyetçilik anlayışıdır.

- Bu milliyetçilik anlayışı, toplumumuzu din, mezhep, ırk. ve sınıf kavgalarından koruyacak, millî birlik ve beraberliğimizi sağlamlaştıracak, Türk milletinin medeniyet yolunda barış içinde ilerlemesini ve gelişmesini sağlayacak olan tek yoldur

Halkçılık

- *Zannederim bugün ki varlığımızın asıl niteliği, milletin genel eğilimlerini ispat etmiştir, o da halkçılıktır ve halk hükümetidir. Hükümetlerin halkın eline geçmesidir. (1920, T.B.M.M.)*

- Atatürk ilkeleri bakımından, halk sözü, milletin bugün yaşayan bölümü için kullanılmaktadır. Türk Halkı sözü ile Türk Milletinin bugünün anlatılmak istendiğini biliyoruz. Bugün Türk Vatanının üzerinde oturan, bu ülkeyi vatan bilen, alın yazısını bu vatanın yazgısına bağlamış olan insanlar Türk halkını oluşturur.

- Halkçılık, halkın egemenliği ve mutluluğu esasına dayanır. Halkın kendi yönetimini elinde bulundurması bu anlayışın gereğidir. Yani halk kendi kendini yönetecektir. Halkın üzerinde, halkın gücünden başka güç bulunmayacaktır.

- Mustafa Kemal'in demokrasi anlayışı, Kemalizmin en önemli ilkelerinden olan "***halkçılık***"tan da soyutlanamaz. Atatürk başlangıçta halkçılığı şu şekilde tanımlıyordu:
- "*Bugünkü varlığımızın asıl niteliği milletin genel eğilimlerini ispat etmiştir. O da halkçılıktır, halk hükümetidir, hükümetlerin halkın eline geçmesidir.*"

- Ama zamanla bu ilkenin de içeriği gelişti ve Halk Partisi'nin programlarında üç öğeyi içermeye başladı:
- Siyasal demokrasi,
- Yasalar önünde eşitlik, sınıf çatışmalarının kabul edilmemesi ve,
- Toplumun dayanışma içerisinde gelişmesi.

- Halkçılık ilkesi sınıf ayrıcalıklarına ve sınıf farklılıklarına karşı olmak ve hiç bir bireyin, ailenin, sınıfın veya organizasyonun diğerlerinin daha üzerinde olmasını kabul etmemek demektir. Türk vatandaşlığı olarak ifade edilen bir fikre dayanır.

- Mustafa Kemal, Kurtuluş Savaşı yıllarında Meclis önünde yaptığı bir konuşmada, halkçılığın toplumsal-ekonomik içeriğini şöyle açıklıyordu:
- *"Toplumsal uğraş yönünden düşündüğümüz zaman, biz yaşamını, bağımsızlığını kurtarmak için çalışan kimseleriz, zavallı bir halkız! Kendimizi bilelim.*

- *Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmaya zorunlu olan bir halkız! Bundan ötürü her birimizin hakkı vardır. Yetkisi vardır. Fakat çalışmakla bir hakkı elde ederiz. Yoksa arka üstü yatmak ve yaşamını çalışmaktan uzak geçirmek isteyen kişilerin bizim toplumumuz içerisinde yeri yoktur. O halde söyleyiniz baylar! Halkçılık toplumsal düzenini emeğine, hukukuna dayatmak isteyen bir toplumsal uğraştır."*

- Halk sözünün milletin bugün yaşamakta olan bölümü için kullanıldığını söylemiştik. O halde, halkın egemenliği sözü de milli egemenlik yani milletin egemenliği anlamına gelmektedir.

- Bunda Anayasada belirtildiği gibi, yasa yapma, yürütme ve yargı hakları hep millete aittir. Bu konulardaki işler, millet adına, milletin belirli süreler için seçip Büyük Millet Meclisine gönderdiği millet temsilcileri (milletvekilleri) hükümet üyeleri ve mahkemelerde yargıçlar tarafından yürütölür. Bu hakları kullanma yetkisi millettten başka kimsenin değildir, olamaz ve kimseye devredilemez. İşte bu, halkın yani milletin egemenliğidir.

- Halkçılık ilkesine göre, Türk toplumunda sınıflaşma yoktur. Meslek ve çalışma grupları vardır. İşçisi, memuru, tüccarı, askeri ve diğer meslek gruplarıyla Türk toplumu bir eşitlik dengesi içindedir. Ayrıcalıklı bir sınıf bilinci yoktur ve olamaz.

- Atatürk'e göre halk, devletin insan unsurunu meydana getiren sınıfsız ve imtiyazsız bir topluluktur. Her şey halk içinde ve halkla birlikte olacaktır. Halk topluluğu içinde, bir yandan çeşitli grupların çıkarları, öte yandan toplumun bütünü ile kişilerin hakları, devlet tarafından düzenlenir ve bir uyum içinde ayarlanır. Kişilerin ve toplumun mutluluk ve refahına aynı derecede önem verilir.

Laiklik

- *Laiklik, asla dinsizlik olmadığı gibi, sahte dindarlık ve büyüçülükle mücadele kapısını açtığı için, gerçek dindarlığın gelişmesi olanağını sağlamıştır. Mustafa Kemal Atatürk (1930)*

Laikliğin anlamı ve içeriği :

- Antik dillerden Grekçe’de “laos” kitle, halk, topluluk anlamına gelmekte, ondan türeyen “laikos” ise din adamı sıfatı ve yetkisini taşımayanlar için kullanılmaktadır. Latince’de “laicus” biçiminde geçen bu sözcük, batı dillerinde bu kökten türetilmiştir.

- Türkçe'ye Fransızca'dan geçen “laik” sözü, eski çağlarda, rahipler sınıfına mensup olmayanlar anlamında kullanılıyordu. Fransızca “laic veya laique” dünya işlerini, din işlerinden, dini otoriteden bağımsız olarak ele alan anlamındadır.

- Türkiye cumhuriyetinde bir anayasa ilkesi, bir hukuk deyimi haline gelmiş olan laikliğin bazı tartışılmaz unsurları vardır

- **1. Laikliğin bir unsuru din ve vicdan hürriyetidir.**
- **Laik devlet, kişilerin bu hürriyetlerini sağlar ve korur. Bir din veya mezhep mensuplarının, başka din veya mezhep mensuplarına karşı baskısını önlemek, laik devletin görevidir.**

- bu konuda anayasada şöyle denmektedir.
“herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir”.
- ancak ibadetler, dini ayin ve törenler kamu düzeni ve genel ahlak bakımından devletçe sınırlandırılabilir. Bu “din ve mezhep ayırımı yaratmak veya herhangi bir yoldan bu kavram ve görüşlere dayanan bir devlet düzeni kurmak amacıyla kullanılamayacağı” yolundaki sınırlamadır. O halde “ibadet, dini ayin ve törenlerin serbestliği, teokratik bir devlet düzeni kurmak amacıyla kullanılamaz”.

- Din ve vicdan hürriyetiyle ilgili, anayasanın bir başka maddesi ise, şu şekildedir:
“kimse ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Kimse dini inanç ve kanaatkârından dolayı kınanamaz”

- **2. Din ve devlet işlerinin ayrılmasıdır:**
- Laik devlette, devletin siyasi yapısını, hükümet ve idarenin işleyişini, toplumun yaşayışını düzenleyen kanun ve kuralları, dini prensipler değil, akıl, mantık, ihtiyaç ve hayatın gerçekleri tayin eder. Atatürk bu konuda “.... Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil, yaşanan hayatın kendisinden almış bulunuyoruz.” demiştir.

- TC. anayasası ise bu konuda şöyle demektedir:
- **“kimse, devletin sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya kişisel çıkar yahut, nüfuz sağlama amacıyla, her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz”**

- **3. Eğitimin laikleştirilmesi ve eğitim birliği : (Tevhid-i tedrisat ilkesi, laikliğin ayrılmaz bir parçasıdır.)**

- **4. Din ve mezhepleri ne olursa olsun “devletin” yurttaşlarına eşit muamele yapması:**
- **anayasada açıkça yer almıştır. “herkes din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir”. Laiklik bu unsuru gereği, Atatürk’ün milliyetçilik ilkesinin de koruyucusu durumundadır.**
-

- **5. Devletin resmi dininin bulunmaması.**
- **Laik devlet, belli bir dinin kurallarını vatandaşlarına benimsetmek ve uygulamak için zorlayıcı kurallar koymaz. Din, kişisel bir vicdan sorunudur ve devlet resmi bir dininin bulunmadığını, hiç kimseye baskı yapılmaması gerektiğini anayasası ve kanunlarıyla korur.**

Atatürk'e göre laiklik :

- Atatürk'ün laiklik anlayışı bazı kişilerin iddia ettikleri gibi dine karşı değil, dinin sömürülmesine, dinden çıkar sağlanmasına karşıdır.

- Atatürk, laikliğin dinsizlik olmadığını şu şekilde açıklamaktadır. “din bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünce ve tefekküre (düşünceleri derinleştirme) muhalif değiliz.
- Biz sadece din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasde ve fiile dayanan taassupkar (gerici) hareketlerden sakınıyoruz. Mürtecilere (gericilere) asla fırsat vermeyeceğiz”

- Düşünce ve inanç özgürlüğü demek olan laiklik ilkesi, Atatürk'ün dünya görüşünün kilit önemindeki ögesi, bütünüyle Atatürk inkılaplarının genel karakterini belirleyen özelliğidir.

Devletçilik

- *Ekonomik siyasetimizin önemli amaçlarından biri de genel çıkarlarımızı doğrudan doğruya ilgilendirecek kurumlar ve ekonomik girişimleri malî ve ilmî gücümüzün elverdiği ölçüde devletleştirmektir. Bu cümleden olarak, topraklarımızın altında terk edilmiş halde duran maden hazinelerini az zamanda işleterek, milletimizin yararına açık bulundurabilmek de bu yöntem ile gerçekleşir.*
- *Atatürk (01. 03. 1922, T.B.M.M. 3. Açarken.)*

- Devletçilik, devlet yetkilerinin artması, genişlemesi, kamu hizmet ve faaliyetlerinin yayılması demektir. Devletçilik, bir tür devlet müdahalesi, daha önce devlet faaliyet alanına girmeyen konularda, kamu menfaati nedeni ile devletin bu alana karışması, katılması, müdahalesi demektir.

- Devletçilik dar ve geniş olmak üzere iki anlamda kullanılır.
- Dar anlamda devletçilik, devletin ekonomik alanda doğrudan doğruya müdahalesini öngören sistemi ifade etmektedir.

- Türkiye’de devletçilik geniş anlamda kullanılmıştır. Bu anlamda devletçilik, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmanın temel faktörü, hareket ettirici gücü olarak ele alınmış ve özellikle bu ilkenin memleketteki uygulaması için ne gibi yollar tutulacağı üzerinde durulmuştur.

- Bu açıdan devletçilik şöyle tanımlanmıştır:
“Kişinin çalışması esas olmakla beraber, mümkün olduğu kadar az zaman içinde milleti refaha kavuşturmak ve memleketi geliştirmek için, milletin genel ve yüksek menfaatlerinin icap ettirdiği işlerde, özellikle ekonomik alanda devleti fiilen alakadar etmek mühim esaslarımızdandır.”

Devletçiliğin Kapsamı

- 1- Devletçilik öncelikle müdahaleyi gerekli kılar. müdahale terimi her şeyden önce devletin müspet bir fiilini, yapıcı, kurucu bir hareketini kapsar. Eğer devlet müdahalesi, toplumun bütününün maddi refahını temine yönelikse sosyal müdahalecilik adını alır. Sosyal müdahalecilik sosyal adalet ilkesine dayanır, Toplumda sosyal güvenlik sağlamaya yöneliktir. Türk devletçiliğinin belirli özelliklerinden biri de sosyal müdahaleye dönük olmasıdır.

- 2- Devletçilik planlı ekonomiyi gerekli kılar. Plan mevcut kaynakların en gerçekçi şekilde kullanılmasını sağlayan bir yöntemdir. Hızlı kalkınmayı sağlamak için planlama en uygun yoldur. Bu yol milli sermayenin israfını önler, milli menfaatlerin ahenkli bir şekilde yürütülmesini sağlar, devletin yol gösterici ve koruyucu rolünü gerekli kılar.

- 3- Devletçilik özel teşebbüsü ve devlet işletmeciliğini bir arada dengeli bir şekilde bulundurmaya gerekli kılar. Buna göre büyük ve kamu yararı olan kuruluşlar devlet eliyle ve planlı bir şekilde yapılacak, özel teşebbüs için ise milli sermayeyi israftan kaçınmak ve milli menfaatlerimizin ahenkli bir şekilde yürümesini sağlamak için, devlet yol gösterici ve koruyucu rolü oynayacaktır.

Devrimcilik (İnkılapçılık)

- *Devrim kanunu, mevcut kanunların üstündedir. Bizi öldürmedikçe, bizim kafalarımızdaki akımı boğmadıkça, başladığımız devrim ve yenilik bir an bile durmayacaktır. Bizden sonraki dönemlerde de böyle olacaktır.*

Mustafa Kemal Atatürk (1923)

- Atatürkçü düşünce sistemi, akıllı ve bilimsel temel hareket noktası olarak alan toplumun ihtiyaçlarından doğan ve genel toplumun ihtiyaçlarına çözüm önerileri getiren, demokratik ve laik bir devlet ve toplum yapısında sürekli çağdaşlaşmayı ve modernleşmeyi öngören pragmatik yani her türlü eylem ve işlemde halkın yararını gözetilen bir çağdaşlaşma ve modernleşme sistemidir.

- Atatürk'ün yaptığı inkılaplarla, toplum ve devlet yaşantısında karşılaşılabacak sorunlara yönelik çözüm önerileri getiren altı temel ilke Atatürkçü düşünce sisteminin özünü oluşturur. Bu ilkeler hiçbir yerden taklit edilmemiştir. Tamamen özgündür. Çünkü bu ilke ve inkılapları Türkiye gerçeği ortaya çıkarmıştır.

- Atatürk kendi modelini oluştururken, devletin siyasetini ve temel ilkelerini saptarken başkalarına benzememeye, başkalarının etkisi ve denetimi altına girmemeye özen göstermiş, ulusal bir çağdaşlaşma yöntemi seçmiş ve onu uygulamıştır.

- Atatürkçü düşünce sisteminin teori ve uygulamaları 1920'li, 1930'lu yıllara dayanmasına rağmen sistemin temel felsefesi nedeniyle günümüzde de geçerliliğini aynen hatta arttırarak devam ettirmektedir. Atatürkçü düşünce sisteminin en önemli özelliği kendi kendini sürekli olarak yenileyebilmesidir.

- Dünya koşulları sürekli olarak değişmektedir. Sürekli değişen koşullara ayak uydurabilmek ve sistemin devamlılığını sağlamak için sürekli yenilenme kaçınılmazdır.

- Atatürkçü düşünce sistemine dinamizm kazandıran, sürekli yenilenmeyi, çağın koşullarına uyabilmek için sürekli dinamik olmayı öngören ilkenin adı, inkılapçılık ilkesidir. İnkılapçılıkta aklın ve bilimin önderliğinde toplumsal gerçeklerin öngördüğü her türlü düzenleme ve yenileme beklemeksizin yapılır. Toplum yaşayan bir varlıktır; değişmek ve gelişmek zorundadır. Bu değişim ve gelişim sürekli olmalıdır. İnkılapçılık ilkesine göre “değişmeyen tek şey; değişimin kendisidir.”

- İnkılapçılık, Atatürkçülüğün, Türk inkılabını ve inkılap ilkelerini, dogma olmaktan kurtaran; onu yaşayan çağın, çağların, geleceğin yeni oluşumları, gelişmeleri ve değişimleri karşısında sürekli kılan ilkesidir.

- Atatürkçü düşünce sistemi, inkılapçılık ilkesiyle çağdaş uygarlık düzeyine ulaşma çabasında hem geçerliliğini, yararlılığını sürdüren inkılapçı uygulamalara sahip çıkılmasını ve onların korunup geliştirilmesini; hem de yeni gereksinimler karşısında yeni inkılapçı uygulama ve çözümlere gidilmesini öngörmektedir.

- Atatürk; “ben size hiçbir nass-ı katı, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim mirasım akıl ve bilimdir. Aklın ve bilimin gereğini kabul edenler gerçek mirasçılarım olurlar”, sözüyle aklın ve bilimin rehberliği dışında her şeyin değişebileceğini ve değişikliklere gene aklın ve bilimin ön görüşleri doğrultusunda ayak uydurulmasını istemiştir.

- inkılâpçılık, inkılâbın temel ilkelerinden tâviz vermemeyi gerektirir. Atatürk, 1923 yılındaki ünlü İzmit Basın Toplantısında, tavizciliğe (oportünizm) şu sözlerle çatmıştır: "Hocaları memnun edelim, İslâm âlemini memnun edelim, herkesi memnun edelim dersek mümkün olsun, hepsi memnun olsun, ama biz maksadı temin etmiş olmayız, idare-i maslahatçılar esaslı inkılâp yapamaz.

- İnkılâpçılık, inkılâbı yıkma ve eski rejimi yeniden canlandırma teşebbüslerine karşı uyanık ve kararlı olmayı gerekli kılar. Her köklü değişim, toplumun bir kısım mensuplarını memnun ederken elbette başka bir toplum kesiminin yerleşik menfaatlerine veya inançlarına aykırı düşer.

- Hele Türk inkılâbı gibi, yüzyıllardır süregelmiş ve modern devlet hayatıyla bağdaşması mümkün olmayan bazı değer, inanç ve geleneklerin tasfiyesine yönelmiş bir kültür inkılâbında, birçok kişilerin getirilen yenilikleri hiç değilse başlangıçta benimsememeleri, hattâ ona karşı aktif direnişe geçmeleri mümkündür.

- Bu tabiî tepkilere karşı inkılâbı kararlılıkla korumak, inkılâpçının görevidir. Bu görevi yerine getirmede gevşeklik veya aşırı müsamaha, inkılâbın bütün eserlerinin yok olmasına yol açabilir.

- Atatürk diyor ki,
- "biz, büyük bir inkılâp yaptık. Memleketi bir çağdan alıp yeni bir çağa götürdük. Birçok eski müesseseleri yıktık. Bunların -binlerce taraftarı vardır. Fırsat beklediklerini unutmamak lâzım. En ileri demokrasilerde bile rejimi korumak için, sert tedbirlere müracaat edilmiştir. Bize gelince, inkılâbı koruyacak tedbirlere daha çok muhtacız."

- Nihayet, Atatürkçü düşünce sisteminde inkılâpçılık ilkesi, statik değil, dinamik bir nitelik taşır. Türk inkılâbının temel hedefinin çağdaşlaşma olduğunu kabul ettiğimize göre, inkılâpçılık "sadece yapılan inkılâpları korumakla, yani statik bir durumda kalmakla yetinmeyip, aklın, bilimin ve ileri teknolojinin yol göstericiliğine dayalı gerekli atılımlarla çağdaşlaşmaya yönelmeyi gerektirir.

- * inkılapçılık : akıllı olmaktır.
- * inkılapçılık : çağdaş olmaktır.
- * inkılapçılık : modern olmaktır
- * inkılapçılık : dinamizmdir.
- * inkılapçılık : sürekli gelişme ve yenilenmedir.
- * inkılapçılık : Atatürk'e sahip çıkmaktır.
- * inkılapçılık : Atatürk'ün mirasçısı olmaktır.

- * inkılapçılık : Atatürk ilkelerine sahip çıkmaktır.
- * inkılapçılık : Atatürkçü düşünce sistemine sahip çıkmak ve geliştirmektir.
- * inkılapçılık : Atatürk inkılaplarına sahip çıkmak ve geliştirmektir.
- * inkılapçılık : değişen dünya koşullarına ayak uydurmak, ayakta kalmaktır.
- * inkılapçılık : aklın ve bilimin rehberliğini kabul etmektir.

Karşı devrim

- Tarih boyunca bütün devrimleri karşı-devrimler izlemiştir, tarih yine de ilerlemesini sürdürmüştür. Ama bizdeki bu karşı-devrimin de çok uzun sürdüğünü, çok büyük boyutlara eriştiğini de görmezlikten gelemeyiz.

- Kurtuluş Savaşı ile “Sevr Antlaşması”nı yırtıp atan, emperyalist ve kapitalist oyunları bozan, Yeni Dünya Düzeni’nin geçmişteki uygulamasını durduran Atatürk’e, Batı’nın düşman olması doğaldır. Doğal olmayanı ise, kendi içimizdeki Atatürk düşmanlığıdır.

- ***Bu süreç, Çetin Yetkin söylemiyle:***
- **“Günler kovaladıkça, yaşımla ilerledikçe gördüm ki, Türkiye’de yaşanan karşı devrimin başlangıç gün ve saati, 10 Kasım 1938, 09.05’tir. Bu karşı devrimin ilk yılları, 2 nci Dünya Savaşı’na denk geldiği için o günlerin ölüm-kalım kaygısı içinde, pek anlaşılmamıştı, anlayanlar da sesini duyuramamışlardı.**

- **Savaşın bitiminde ise, karşı devrim, demokrasi, çok partili düzen, demokratikleşme yaygaralarının arkasına ustaca gizlendi. Bu sürecin sonucu, Türkiye'nin emperyalizme teslim edilmesi olacaktı. Kısacası, bugünün Türkiye'sinde yaşanan tüm olumsuzlukların temeli Atatürk'ün öldüğü gün atılmaya başlandı ve 1945-1950 arasında da bu temel üzerine ülkemizin kara yazgısının taşları teker teker örüldü. Bugün artık çatısı kapanıyor.**

- **Eğer hâlâ bu çatının kiremitleri döşenirken, Türk bayrağını çatıya dikenler varsa ya adet yerini bulsun diyedir ya da o bayraklar, yurtsever Atatürkçülerin inançlı direnişleri yüzünden dalgalanmaktadır.” *Kısaca, “Karşı Devrim”, Atatürk’ün ölümüyle beraber başlatılmış ve bugünlere gelinmiştir.***

- 13 Kasım 1970 günlü Milliyet gazetesinde **Yakup Kadri Karaosmanoğlu**, Atatürk dönemi hakkında bâzı ilginç bilgileri açıklamıştır:

- *“Biz Atatürk'ün ne olduğunu, ne yapmak istediğini anlamamışız ve hiçbir zaman anlamayacağız. Atatürk'ün ilk silâh ve mücadele arkadaşları Cumhuriyet sözü ortaya çıkar çıkmaz kıyameti kopardılar ve muhalefet denilen şey o zamandan itibaren başlamıştır. Mareşal Çakmak, General Kazım Karabekir gibi büyük ordu erkânı Şapka Kanunu'na karşıydılar.*

- *Gericiliği ezmekle görevli İstiklâl Mahkemesi Reisi Ali Çetinkaya, Atatürk'ün Kastamonu Nutku'ndan bir evvel mahkemeye şapka ile gelen bir gazeteci arkadaşımızı sövüp sayarak jandarmalarla dışarı attırmıştı. Alfabe reformu içinde de zorluklar baş göstermişti.*

- *Eski Arap harflerinin yerine Latin harflerinin kullanılması kararını uygulamak için Atatürk altı ay mühlet veriyor, İsmet Paşa ise hiç olmazsa altı yıl mühlet verilmesini istiyordu.*
- *Görüyorsunuz ki, Atatürk, bütün devrim ve reform hareketlerinde yanındakiilerden daima yüz, iki yüz h  tt   bazen birkaç kilometre ileride yürümüştür.*

- *Birtakım budalalar varmış: Atatürk geride kaldı diyen. Bunların adına aşırı solcular deniyormuş. Atatürk sağ mıydı, sol muydu? Herhalde ileriye koşmakta olan bir devrimciden çok daha aşırı idi. Nice yüzyıllık çağ merhalelerini bir atlayışta geçip gitti. Ufuk, ona dar geliyordu”.*

- Yakup Kadri Karaosmanoğlu, 1970 yılındaki bu makalesini şöyle tamamlamıştır:
- “Genç vatandaşlarım, dinleyin, dinleyin bu sözü. Yoksa alınlarımızı Anıtkabir'in duvarlarına dayayıp 'Affet bizi Atatürk' diye yalvaracağımız günler yaklaşıyor”.

- Bugün Türkiye Cumhuriyeti devrim-karşı devrim sürecinde karşı devrimin ve özellikle irticanın doruk noktasında olduğu bir dönemi yaşamaktadır. Atatürk'ün “Türk Gençliği”ne hitabını çok dikkatle ve ibretle tekrar tekrar okumalıyız.

- Türk ulusu 1919 Türkiye'sinin içinde bulunduğu güçlükleri nasıl ki Atatürk'ün önderliğinde yendiyse; bugün de Atatürk İlkeleri'nin inanç ve azmiyle bu güçlükler mutlaka yenilecektir. Hiç kimsenin, hiçbir kurumun, ülkenin varlığının tehdit altında olduğu bir sırada kayıtsız kalma hakkı yoktur. Vatanımıza ve ulusumuza Atatürkçülük yolunda karşılık beklemeden hizmet etmek namus ve şeref borcumuzdur.

- Türkiye Cumhuriyetinin anayasa ile tayin edilmiş bugünkü siyasal yapısını kökünden değiştirmeyi hedef alan bir girişim, Atatürk'ün kabul ettiği anlamda devrim değil, karşı devrim olur; dolayısıyla da Atatürk İlkeleri'ne ve Atatürk'ün gençliğe emanet ettiği cumhuriyete ihanet teşkil eder.

- Devrimciliğin gereği, yeni atılımlarla ve yeni devrimlerle belirli bir ölköye doğru ilerlemektedir. Atatürk devrimciliğinin de gereği; Atatürk ilkelerinin kuralları içinde yeni atılımlarla Atatürk ölkösüne doğru ilerlemektir.
- Genelde, her devrimci atılımdan sonra olduğu gibi Atatürk'ün Cumhuriyeti kuruluşundan ve ilk devrimleri yapışından sonra da bu eğilim, “yapılanı yeter görme” biçiminde ölkemizde de ortaya çıkmıştır.

- Atatürk'ün ölümünden sonra, bu eğilimi bazı devrimcilerde daha belirgin biçimde görülmüştür. Bu kimseler; Atatürk'ün sağlığında hangi devrimleri yaptıysa, Türkiye için gerekli devrimlerin onlardan ibaret olduğu düşüncesine kapılmışlardır.

- Oysa Atatürk gibi, devrimde süreklilik arayan, süreklilik aradığı içindir ki devrimciliği kalıcı bir ilke olarak benimseyen ve ilkeleri arasına alan ve bunu gençliğe emanet eden bir devrimci, 10 Kasım 1938'den sonra yaşasaydı elbette başlattığı devrimleri başka devrim ve çağa uygun yenilikçi hareketlerle bütünleştirip sürdürecekti, daha ileri götürmek isteyecekti.

- Sonuç olarak, bizim için artık devrim değil Evrim söz konusudur. Bu evrimin hedefi de Atatürk tarafından gösterilmiş olan "**Çağdaş Uygarlık**" düzeyine ulaşmaktır.

- O halde Atatürk İlkeleri; sadece konuldukları koşulları içinde ele alınıp, basma kalıp tekrarı çağı artık geçmiş, evrensel ve evrimci bir açıdan yorumlanması çağı gelmiştir. Bu doğrultuda yapılacak çalışma ve girişimler Atatürk ilkelerine yeni bir dinamizm ve yaşam kazandıracak, Türk gençliğine yeni bir ruh ve canlılık getirecektir.

Emperyalizm ve Tam bağımsızlık

- Kemalizm bir çağdaşlaşma ideolojisi dir. Çağdaşlaşma yoludur.
- Temel özelliklerinden biri emperyalizm karşıtı olmasıdır.
- Kemalist düşünce “tam bağımsızlık”tan yanadır

- Atatürk Osmanlı Devleti'nin küllerinden yepyeni bir cumhuriyet kurmuş ve çağdaşlaşmanın yolunu açmıştır. Türkiye çok mesafe kat etmesine rağmen, bugün itibariyle –Atatürk'ün vefatı sonrası “Atatürk çizgisinden saptığı için”-- istenilen hedefe tam ulaşamamıştır.

- Günümüzde ileri ülkeleri tam yakalayamamanın ya da onlardan “geri kalmışlığın” sorumluluğunu Atatürk’e yüklemeye çalışan densizler bulunuyor. Kendilerini “İkinci Cumhuriyetçiler” olarak nitelendiren bu kişiler, Atatürk’e saldırırken O’nun eserini Birinci Cumhuriyet olarak nitelendirirler.” İkinci Cumhuriyetçiler” yani “numaracı cumhuriyetçiler” günümüz sistemindeki bütün olumsuzlukları Atatürk’le ilişkilendirirler.

- Aslında bunlar” yeni mandacılar”dır. Emperyalizmin uşaklarıdır. Mütareke dönemindeki Damat Ferit’lerin günümüzdeki temsilcileridir. “Globalleşme”, “küreselleşme” adı altında ülkenin bütün zenginliklerinin yabancılara peşkeş çekilmesinden yanadırlar. Aslında, globalleşme ve küreselleşme, emperyalizmin ta kendisidir..

- Acı bir zehir olan Emperyalizm, üzerine şeker sürülerek geri kalmış ülkelere globalleşme ve küreselleşme adı altında yutturulmaya çalışılıyor. Bunların da her ülkede olduğu gibi bizde de uşakları var ve kendilerini ikinci cumhuriyetçiler olarak adlandırmaktadırlar

- İkinci cumhuriyetçiler de dahil bazı kesimler, Avrupa Birliğini tek çıkar yol olarak göstermekte ve bu yolda kamuoyu oluşturmaktalar. Hatta, daha da ileri giderek Avrupa birliği yolunun Atatürk'ün de hedefi olduğunu ileri sürmektedirler. Bu arada AB'nin densiz taleplerini görmezden gelmektedirler. “Kıbrıs’tan vazgeç” “ Kıbrıs Rum Kesimi’ni tanı”, “Sözde Ermeni Soykırımını tanı”, “yeni azınlıklar yarat”, “Fırat ve Dicle Sularını Uluslar arası yönetime ver” vb. konuların Atatürk yolu olduğunu söylemek abesle iştigaldir.

- Hayatı emperyalizmle savaşlarda geçen Mustafa Kemal, asla AB'nin bu talepleri karşısında duyarsız ve sessiz kalmazdı. Çünkü, bu ve benzeri talepler tam bağımsızlıkla asla bağdaşmaz. Türkiye bu birlikteliğe girecekse de, AB ile ilişkilerini, en azından diğer ülkelerle aynı koşullarda ve eşitlik ilkeleri çerçevesinde düzenlemelidir.

- Atatürk'ün bağımsızlık anlayışı "tam bağımsızlık"tır. Ekonominin dizginlerinin yabancılara verilmesi, Ulusal şirketlerin yabancılara satılması, Türk bankalarının yarıya yakınının yabancılara eline geçmesi tam bağımsızlıkla bağdaşmaz.

- Atatürk'ün anlayışında ekonomik bağımsızlık siyasi bağımsızlığın ön şartıdır. İzmir İktisat Kongresinde “Siyasal bağımsızlığı yaşatmak için ekonomik bağımsızlığa sahip olmak şarttır.” demektedir.

- Ekonomik bağımsızlık elden giderken bu gelişmeleri Atatürkçülükle bağdaştırmak mümkün olmadığı için, emperyalizmle işbirliğine girenler, bir yandan da Atatürk'e saldırmakta, O'nun modasının geçtiğini iddia etmektedirler.

- Oysa bunlara Atatürk'ün bir sözünü hatırlatmak lazımdır. 6 Mart 1922 TBMM 'de Mustafa Kemal şöyle diyor:

- “Artık durumu düzeltmek, hayat bulmak, insan olmak için, mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine uygun yürütmek, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi birtakım zihniyetler ortaya çıktı.

- Oysa hangi istiklal vardır ki yabancının nasihatlarıyla, yabancının planlarıyla yükselebilsin? Tarih böyle bir olay kaydetmemiştir. Tarihte, böyle bir olay yaratmaya kalkışanlar, zehirli sonuçlarla karşılaşmışlardır.

– İşte Türkiye de, bu yanlış zihniyetle sakat olan bazı yöneticiler yüzünden, her saat, her gün, her yüzyıl, biraz daha çok gerilemiş, daha çok düşmüştür."

- Atatürk ve onun düşünce sisteminin asla modası geçmez. Atatürk, geçmiş değil gelecektir. O dünya durdukça, Türk ve dünya tarihinde yaşayacaktır. O birkaç yüzyılda bir gelen nadir insanlardandır. Ve ne mutludur ki Türk milletine, hem de tarihinin en kritik günlerinde gelmiştir.

- Türkiye'nin çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmasında tek çıkar yol yine Atatürk'ün yoludur. O'nun fikir ve düşünceleridir.
- Çünkü, Atatürk yolu akıl ve bilim yoludur.

Türkiye'yi Parçalama Planları

- Emperyalist devletler Osmanlı devletini parçalamak için tarih boyunca çok sayıda plan ve proje geliştirmişlerdir. Bunun sonucunda Osmanlı devleti XIX. Yüzyılın başlarından itibaren toprak kayıplarına uğramış,
- bugün itibariyle vaktiyle Osmanlı devletine ait olan topraklarda 30'a yakın devlet kurulmuştur.

- Emperyalistlerin Türklere karşı uygulamaya koymak istediği son proje 1920 tarihli Sevr Antlaşmasıdır. Bilindiği gibi bu antlaşma Osmanlı hükümetine İmzalattırılmış, ancak Türk Milletinin gerçek temsilcisi TBMM tarafından bu antlaşma kabul edilmemiştir.

- Mustafa Kemal önderliğinde başlamış olan Milli mücadele zaferle sonuçlanmış ve Sevr'in yerini Lozan Antlaşması almıştır. Sevr'e göre Türklerin yaşadığı Anadolu toprakları parçalanıyor ve Emperyalistlerce paylaşılıyordu.

- Emperyalistlerin planlayıp da gerçekleştiremediği iki proje Anadolu topraklarında bir Ermenistan ve bir Kürdistan...

- Emperyalistler Osmanlı'yı parçalamak için her zaman bilfiil işgal etme yöntemini kullanmamışlardır. Zaman zaman, çeşitli etnik unsurları kışkırtarak, işgal edilmiş milletleri özgürleştirme iddiasıyla ayaklanmalar çıkartmak yoluyla belirli bölgeleri koparmışlardır. Türkiye Cumhuriyeti ise, son etnik parçalama saldırısının püskürtülmesiyle kurulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, emperyalizmin uydurduğu her tür etnik kimliği reddederek "Türk Milleti" temeli üzerinde inşa edilmiştir.

- Günümüzde, Türkiye'ye yönelik bu parçalama planında etnik unsurlar ön plana çıkarılmakta ve gerçekte Türk milletinin bir parçası olan etnik unsurlar azınlık olarak nitelendirilmek istenmektedir. Emperyalistler Türkiye üzerinde tarihte uyguladıkları gibi azınlık haklarını koruma bahanesi ile parçalama ve bölme gayreti içindedirler.

- Türkiye, XX. Yüzyılın son çeyreğinde, ulusal bütünlüğü ve üniter yapısı açısından Cumhuriyet tarihinin en büyük ve en etkili tehdidiyle karşılaşmıştır. Bölücü terör örgütü PKK'nın ortaya çıkışıyla başlayan ve yaklaşık 15 yıl süren şiddetli ve yaygın terör süreci; bu sürecin yol açtığı siyasi oluşum ve yansımalar; örgüte verilen dış desteğin büyüklüğü ve çeşitliliği, Türkiye'nin karşılaştığı sorunun boyutlarını göstermektedir.

- Bölücü terör örgütü silahlı eylemleri ile bir sonuca varamamış ve Türk Silahlı Kuvvetleri ve emniyet güçleri, bu mücadeleyi kazanmışlardır. Ancak bölücü terör örgütü (PKK-Kongra Gel) cephede kaybettiğini masa başında kazanma durumundadır.

- "Büyük Ortadoğu Projesi" ya da " Genişletilmiş Ortadoğu Projesi" Kısaca BOP ya da GOP adı verilen bu proje kapsamında Amerikan askeri dergilerinde Türkiye'nin doğu ve güneydoğusu Ermenistan'a ve Kuzey Irak'ı da kapsayan bir Kürdistan'a verilmiş gösterilmektedir.

- Bölücü terör Örgütü, 1998'den sonra, AB'ye giriş sürecinde Türkiye'nin gerçekleştirdiği demokratik açılımların yarattığı olumlu ortamı kendi lehine kullanarak politikalarını AB ekseninde geliştirmiş ve Kürt sorunu olarak niteledikleri konuyu AB platformuna taşımıştır. Bu girişimlerin sonucu olarak, örgüt Türkiye'den isteklerini AB vasıtasıyla kültürel haklar olarak dikte ettirmeye çalışmaktadır. AB tarafından yayımlanan raporlarda Türkiye'de olmayan azınlıklar yaratılmaya çalışılmaktadır.

- Bölücü örgüt, demokratikleşme ve insan hakları kisvesi altındaki taleplerini devletin kurucu asli unsuru olduğunun Anayasa'da yer almasını istemeye kadar götürmüş ve kültürel haklar ile siyasi taleplerini her geçen gün artırmıştır.

- Her devletin bir kuruluş felsefesi vardır. Türkiye cumhuriyetinin kuruluş felsefesi de anayasamızın değiştirilmesi dahi teklif edilemeyecek olan "Türkiye devleti; ülkesi ve milletiyle bir bütündür." maddesinde belirtilmiştir. Bu maddede çok net bir biçimde Türkiye Cumhuriyetinin üniter bir devlet olduğu ifade edilmektedir.

- Üniter Devlet , ülke, millet ve egemenlik unsurları ve keza yasama , yürütme ve yargı organları bakımından teklik özelliği gösteren devlet olarak tanımlanır. Buna göre, üniter devlette, tek bir ülke, tek bir egemenlik ve tek bir millet vardır.

- Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk yeni Türk devletini bu esaslar üzerinde kurmuştur. Bu konu hayati bir öneme sahiptir. Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş felsefesini tartışmak dahi sakıncalıdır. Bu nedenle de konu Anayasanın 3. Maddesinde belirtilmiş ve değiştirilmesi teklif dahi edilemez maddeler arasındadır.

- Türkiye'nin; Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda rol oynayan ve sınırı içinde yer alan bütün unsurları, Türk kabul etmektedir. Türklük ise bir etnik kimlik değil, Bu devletin kuruluşunda rol oynayan bütün unsurların ortak adıdır. Anayasanın 66. Maddesi "Türk Devleti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür" demektedir.

- Türkiye'de herkes eşit ve birinci sınıf vatandaş olarak kabul edilmektedir. Vatandaşlar arasında etnik temele göre bir farklılık bulunmamaktadır. Bu hususlar Anayasa'da güvence altına alınmıştır. Anayasanın 10. Maddesi şöyledir "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz"

- Türkiye'nin karşılaştığı dış destekli ve kapsamlı bölücülük tehdidi karşısında bazı çevreler veya aydınlar, Türkiye'nin ulusal birliğini koruma adına "Türkiyelilik", "anayasal vatandaşlık", "alt ve üst kimlik " gibi bazı görüşler ileri sürmektedirler. Bunların hepsi gereksizdir, faydasızdır.

- Atatürk'ün bu konudaki yaklaşımı şöyledir:
“Bugünkü Türk Milleti siyasî ve içtimaî camiası içinde kendilerini Kürtlük fikri, Çerkezlik fikri ve hatta Lazlık fikri veya Boşnaklık fikri propaganda edilmek istenmiş vatandaş ve millettaşlarımız vardır.

- Fakat mazinin istibdat devirleri mahsulü olan bu yanlış tevsimler, birkaç düşman aleti, mürteci beyinsizden maada hiçbir millet ferdi üzerinde teelümden başka bir tesir hasıl edememiştir. Çünkü, millet efradı da umum Türk camiası gibi aynı müşterek maziye, tarihe, ahlaka, hukuka sahip bulunuyorlar.”

- Atatürk'ün "Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir." sözü Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesini anlatan en önemli sözlerinden birisidir. . Bu cümle asla 1923'te her türlü etnik kimliği kucaklayan yeni bir Türk kimliği uydurulduğu anlamına gelmez. Tersine burada Atatürk, hep var olan Türk Milletinin bugün hangi sınırlar ve niteliklerle yeni bir Türk devletinden başka bir şey olmayan Türkiye Cumhuriyeti'ni kurduğunu tanımlamaktadır.

- Bugün Atatürk adına “devletin bölünmemesi” için yeniden kimlik kurgulamaya koyulanların iddialarının tersine Atatürk’te devletin tek ve değişmez kurucusu ve hakimi Türk Milletidir. Zaten devlet için farklı bir kimlik arayışı Türk Milleti nezdinde devletin yıkılmaya çalışılmasından başka bir şey değildir. Çünkü ulus, tarihi bir gerçek olarak yerinde kalacaktır.

- Türkiye'nin içindeki bu tehlikeden tek çıkış yolu Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk'ün belirlediği esasların aynen korunmasıdır. Atatürk'ün çizgisinin dışındaki her yol tehlikelidir ve Türkiye'nin ulusal birliği için sakıncalıdır.

SONUÇ

- Atatürk “Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır. Ama Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.”

- Bugün bize düşen görev, Atatürk'ün işaret ettiği aydınlık ve müsbet yoldan sapmadan, birlik ve bütünlük içerisinde bir an evvel toplumu çağdaş medeniyet seviyesinin en ön saflarına taşımak ve O'nun en büyük eserim dediği Cumhuriyeti sonsuza kadar yaşatmaktır..

- Vatan uğruna canını feda etmekten kaçınmayan, yurdun bölünmez bütünlüğü ve güvenliği için çalışan, günün 24 saati rahat ve huzurlu olmamızı sağlayan Mehmetçiklerimizin arasında bulunmaktan çok mutlu olduğumu belirtmek istiyorum.
- Konuşmama son verirken, başta Gazi Mustafa kemal Atatürk olmak üzere kahraman gazilerimize ve vatan uğrunda canlarını feda eden bütün şehitlerimize minnet ve şükranlarımı sunuyor ve önlerinde saygıyla eğiliyorum.